

Az igazgatóság húsz éve

A gazdaságirányítás re-formja szülötteként 1967. július elsején megalakult a Pénzügyminisztérium Bevételi Főigazgatósága. A szervezetnek ugyanakkor létrejött hat területi igazgatósága is. az egyik Szegeden szerveződött. Az új hatóság feladatkörébe tartozott a minisztériumok és más országos hatáskörű szervezetek felügyelete alatt álló vállalatok adóztatása és pénzügyi-gazdasági ellenőrzése.

1971 elejétől a területi igazgatóságok mellett megyei bevételi hivatalok alakultak. Ennek az időszaknak a legfőbb feladata az ellenőrzési szervezetben a közgazdasági gondolkodásmód megteremtése volt. Ezekben az években egyre inkább javult a gazdálkodó szervezeteknél a számviteli-pénzügyi munka. Ez magyarítható többek között a revízió szigorodásával, a megelőző tevékenység körültekintőbbé válásával is. Ebben az időszakban került sor először központi téma-vizsgálatok kijelölésére.

Új szervezeti mód bevezetésére került sor 1982. január elsején. A területi igazgatóságok megszűntek és a név is megváltozott. A szer-

vezet a Pénzügyminisztérium Ellenőrzési Főigazgatóságának Csongrád Megyei Igazgatósága néven dolgozott tovább. Új feladata lett a kisvállalatok, leányvállalatok, kiegészítő vállalatok, vállalkozások, gazdasági munkaközösségek, szerződéses üzemeltetők adóztatása és pénzügyi-hatósági ellenőrzése. Ez a munka új szervezési megoldásokat, eljárási szabványokat, vizsgálati módszereket igényel. Új színfolt lett a számítógépes adatfeldolgozást alkalmazó vállalatok ellenőrzése. E feladat maradéktalan elvégzése érdekében a revizorok speciális tanfolyamokat végeztek el.

A szervezet ebben az évben ismét átszervezés előtt áll. A létrejövő új adóreformhoz új ellenőrzési szervezeti forma kiépítése szükséges.

A Pénzügyminisztérium Ellenőrzési Főigazgatóságának Csongrád Megyei Igazgatósága jogelődje megalakulásának 20. évfordulójára emlékeztek tegnap, hétfőn Szegeden. Az intézményben tartott ünnepségen a régi dolgozóknak kitüntetések, elismeréseket adtak át.

B. I.

Kisüzemek külföldre

A kisüzemek tervezésével, és exportjával foglalkozó budapesti Prizma Tervező Szövetkezet a szocialista országokban és néhány tőkés országban is bővíti piacait.

A Szovjetunióban a szövetkezet elsősorban a szolgáltatásfejlesztési programba kapcsolódott be. A szövetkezet mérnökei cipő- és bútortervező kisüzemek, valamint ABC-áruházak terveit készítik el még az idén, illetve a következő években.

Vietnamban bőrfeldolgozó, bőrdíszmű, zár- és lakatgyártó kisüzem kulcsrakész átadására vállalkoztak. A kisüzemeket a magyar szakemberek tervezik, továbbá biztosítják az üzemek működtetéséhez a technológiát, vállalkoznak a szakemberek betanítására, magyar szövetkezetek és iparvállalatok bevonásával szállítják a termeléshez szükséges gépeket, berendezéseket. Kambodzsában kovácsoló- és kerámiaüzem szállításáról kezdtek tárgyalásokat.

A szövetkezet, együttműködve a Magyar Kereskedelmi Kamarával 23 fajta kisüzem tervezésére, felépítésére tett ajánlatot 34 ázsiai és afrikai ország érdekelt szakembereinek.

Erőpróba a város szélén

A félíg se kész házban fekete ruhás fiatalasszony könyörög sirva a műszaki ellenőröknek: adják meg a lakhatási engedélyt. Egy vakolt falú szobában, cementpadlós mellékhelyiségekben akar felelet két kicsi gyermek, s a maga számára az infarktusból meghalt apát...

Az OTP főelőadója gyözködi a házépítéshez sokadszorra plusz kölcsönhöz, átütemezési lehetőségért folyamodó ügyfelet: gondolkodjon el végre, több már a „megcélzott” havi törlesztőrészlet, mint a havi fizetése...

Zilált idegzetű exházastársak a bírósági folyosón ügyvédi segédlettel próbálnak „egyezkedni”: az alig elkészült családi házból egyik sem tudja kifizetni a másikat, el kell hát adni...

Képek a Szeged szélén az utóbbi években egyre nagyobb tempóban, s egyre nagyralátóbban épülő családi házak árnyékából. A város peremén, az „új városban” letelepedők életének szürke árnyképei a családi csodapaloták falán. A szegedi agglomerációban, amely az 1973-ban a nagyvároshoz csatolt községek (Algyő, Gyálárét, Kiskundorozsma, Szőreg, Tápé) területén egyre fejlődik. Szeged körzetében a „bevándorlási hullám” és a jó anyagi viszonyok eredményeként erőteljes a lakásépítés. A térségben — éppen a letelepedési szándék és az anyagi erők miatt — az általános életkörülmények mutatói jóval kedvezőbbek, mint a megye más városaiban. A gyarapodás, a fejlődés örömmel konstatalandó tényei (és látszatai) mögött azonban fel kell figyelni nem örvendetes jelenségekre is. Arra például, hogy az agglomeráció térségben belül igen nagyok a színvonalbeli különbségek. Ezeknek a differenciáknak a kiegyenlítése a lépéstartás, a „nívó” tartása a környezetben élőkkel, építőkkel való versenyben maradás igen nagy anyagi, fizikai erőbeli és idegi ráfordítást igényel: az ide települőktől. Amit a többségük — erről győztek meg a jó néhányukkal mostanában folytatott beszélgetéseim — nem lát, vagy nem akar látni előre. Az iparosítás hatására a 60-as évektől gyorsult fel a szegedi agglomeráció fejlődése. A környékbeli falvakból bejáró munkások egy része Szeged külvárosaiban és a csatolt községekben próbált letelepedni, kezdett építkezni. Többségük családi támogatással. Az elmúlt évtizedtől stabilabb vált kisgazdasági termelés, sok plusz munkával megtermelt sok plusz jövedelem hozódott, építődött be a falusi családokból a város szélén épített, új családi házakba. (Egyébként, a felmérések szerint, az utóbbi tíz évben a falusi magánlakás-építés pénzfedezetének több mint a fele a kisgazdaságok jövedelméből adódott.) A falusi háttérű, ipari, városi munkásfiataloknak a családi támogatásból (is) telik, tartják és próbálják diktálni a nívót. Más társaik, kiknek a rokoni bukszából nem kerül bankjegyköteg, saját erőből, hajtásból próbálkoznak hajlékteremtéssel a város peremén, hogy ne kelljen ingáznuk. Hozzájuk hasonló erőfeszítéseket tesznek a lakótelepekről szabadulni akaró, középkorú szakmunkások, illetve értelmiségiek. Próbálva tartani a nívót, a szomszédságukban építkező, vállalkozó szellemű, pénzforgató „újjgazdag” réteg tagjaival.

Szűkebb pátriánkban a VI. ötéves tervidőszakban 1926 családi házat terveztek, megépült 1601. Ebben a tervciklusban a lakásoknak 72,98 százaléka épült magán-erőből. Öt év alatt 1250-en mondtak le lakásbérleményükről, többségük a térítés összegének felhasználásával, plusz hitel-vállalással kezdetű családi vagy társasház

építésébe. Az építési szándékozott családi házak átlagos mérete 120 négyzetméter, az átlagos építésköltség-kalkuláció 1,5 millió forint körüli. Az évente a szegedi agglomerációban épülő mintegy 400 családi ház elkészülésében döntő szerepe a különböző hiteleknek, kölcsönöknek, támogatásoknak van. Azok nélkül nagyon kevés építkezőnek jön össze a másfél millió. A többség vállalja — sőt könyörögve kéri — az OTP-hitelt, a bankkölcsönt, a szociálpolitikai támogatást, az ifjúsági takaréki kölcsönt, a tanácsai és a munkahelyi támogatást. S ígéri, hogy a hiányzó fedezetet előteremtí „maszek, baráti kölcsönből”, kalákában végzett, saját munkával. Vannak, akik a fél rokon-ság velük együtt élő, családtagként való bejelentésétől sem riadnak vissza a nagyobb összegű hitel megkapása érdekében, s olyanok is akadnak, akik a jó szomszéd, a barát jellegű takarékbetét-könyvtét kéri kölcsön, s mutatják be az OTP-nél, mint építési alapot, mint magán-erőt, mint saját erőt.

S ily módon, saját erővel magukat csapják be. Mert a kölcsönöket vissza kell fizetni, a hiteleket törleszteni kell — kamatostul. Az építkezés idején is kell hol lakni, rezi van, enni, ruházkodni, élni kell a családnak. Az építkezni segítő rokonokat, haverokat illik etetni, itatni. Az építőanyagok utáni szaladgálásra márcy szinte minden szabadidő, amit mások például plusz jövedelem szerzésére fordíthatnak. Vagyis: amíg építkeznek, se megtakarítás, se plusz pénz — csak az újabbnál újabb kiadások, a „váratlan” pénzköltések. A rosszul felmért, saját erő fogyatkozván, indítják az ostromot: az egy, vagy másfél éves építési határidőket, az építési készütségi fokozatokat, s a velük járó újabb pénzkülfalásokat ütemezze át az OTP. Mert ha nem ütemezi át, ha „nem hagy nekik levegőt venni”, akkor válságba, s egyre gyakrabban csödbe kerül az építkezés. Ugyanis a saját erők és igények rossz felmérése, az irreális kalkuláció (netán a mindentől való „nívó-tartás”), sajnos, nem marad következmények nélkül. Ha elfogy a saját erő, „meg-eszi a hajszát” és „az ideg kikezdi” az építkezőt, megrokkhanhat, megbetegedhet tartósan; a feszültség rágta házasság vég-ső válságba kerülhet; a gyerekekre meg végképp nincs se idő, se energia. A frissen meszelt falakon megjelenhetnek az irrealitás árnyképei, a helytelen erőfelmérés, a hamis kalkuláció, a nem kellő előrelátás, az önkontroll nélküli vállalkások torzulásai.

Amik persze elkerülhetők, ha a „nekünk erre van igényünk és erre telik” reális felmérése és összehangolása alapján vág bele mindenki a házépítésbe. Ha nem a hiteleket akarja átütemeztetni menet közben, hanem még időben a saját igényeket és erőket próbálja úgy ütemezni, hogy az építkezés ne „szakítópróba” legyen. Mert egyetlen új ház sem ér annyit, hogy emberéletbe vagy valaki egészségébe kerüljön; hogy egy életre adósságtól nyomorgatóttá tegyen valakit; hogy családokat züllesszen szét az építkezési hajszával — hogy olyan jelenségeket produkáljon, mint amilyeneket e cikk elején felvillantottunk.

D — még akkor is, ha rossz propagálói a meghirdetett magán-erős lakásépítési programnak. S amiken a szegedi agglomerációban is csak úgy lehet úrrá lenni, ha a „nívó-tartó versengés”, az erőn felüli vállalás helyett a mérték-tartás, a lehetőségeknek megfelelő, megfontolt tervezés kerül előtérbe az építkezők körében. S ha emberi léptékű lakókörnyezetük teremtésekor nem feledkeznek meg nyújtózkodás közben a takaróról.

Szabó Magdolna

Jemeni igazságügyi delegáció látogatása Szegeden

A megyei pártbizottságon Szabó Sándor (jobbról) tájékoztatta a vendégeket

Az elmúlt héten hazánkban megrendezett szocialista országok igazságügy-minisztereinek tanácskozásán részt vett dél-jemeni küldöttség látogatott tegnap, hétfőn megyénkbe. A Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság igazságügy-minisztereinek, Abdulwasie Sallamnak vezetésével hozzánk érkezett háromtagú delegációt Szabó Sándor, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára fogadta és tájékoztatta szűkebb pátriánk gazdasági, politikai, kulturális életéről, a lakosság életkörülményeiről, valamint megyénk külföldi kapcsolatairól. Az eredmények mellett a gondokról szólva elmondta, hogy a magyar népgazdaság pénzügyi egyensúlyának megteremtésében Csongrád megye is egyre nagyobb szerepet vállal, aminek bizonyítéka az ipari termelés 8 százalékos, az export 10 százalékos emelkedése, ami az idei esztendő első hónapjainak eredménye. A megyei pártbizottság első titkára szólította az idős korúak gondjáról, a közrend, közbiztonság helyzetéről. Utóbbival kapcsolatban elmondta, hogy Szegeden is emelkedik a bűnelkövetők száma, és nő a fiatalok által elkövetett bűncselekmények aránya.

A tájékoztatót követően a vendégdelegáció vezetője

szólt a függetlenségük kivívásának idén 20. évfordulóját ünneplő — 2 millió lakost számláló Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság életéről. Többek között beszélt az egészségügy és oktatás területén bekövetkezett nagy változásokról, a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok munkájáról, a szomszédos országokkal való jó viszony kialakításának törekvéseiről, gazdasági életükről, amelynek legfontosabb célja a szocialista társadalom anyagi alapjának megteremtése. A Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság igazságügy-minisztere vezetőül egy kérdést tett fel vendéglátóinak arról, hogy a magyar érvényesül a párt vezető szerepe a bíróság, ügyészség és rendőrség munkájában. A megyei pártbizottság titkára, Horváth Károlyné válaszában azt hangsúlyozta, hogy a párt közvetlenül nem avatkozik be az igazságszolgáltatás munkájába. Az e területen dolgozó vezetők többsége párttag, így a párt határozatait érvényesítik rájuk. Ezenkívül az állandó információcsere, a folyamatos kapcsolattartás segíti a pártbizottságot abban, hogy nyomon kövesse a bíróság, az ügyészség és a rendőrség tevékenységét. Mint ahogyan az igazságszolgáltatás vezetői is tudják-ismerik a kölcsönös tájékoztatás útján a megyei

pártbizottság napirenden szereplő témáit.

A Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság igazságügy-minisztere és kíséretének két tagja látogatást tett meg a bíróságon, ahol Fedor Attila, a Csongrád Megyei Bíróság elnöke adott számukra tájékoztatást szakmai kérdésekről. Ezt követően a delegációt Csengelen, az Aranykálász Termelőszövetkezetben látták vendégül.

Mai és jövőd kerámiáink Új technológia, korszerű termék

A finomkerámia-ipar nagyon sokféle cikket készít, része például a burkolólap és a csempégyártás is. Ez utóbbi a termékekből a hazai építőanyagipar az elmúlt másfél évtizedben megtízszerezte teljesítményét. Az évente gyártott szanitercikk, padlóburkoló lapok, csempék, porcelánedények, dísztárgyak, villamos szigetelők, csiszoló szerszámok termelési értéke megközelíti a 10 milliárd forintot. Elkerülhetetlen egyes külföldi alapanyagok behozatala, de az ágazat tőkés külkereskedelmi mérlege aktív. Késztermék exportjának értéke meghaladja a behozatalra fordított összeg nagyságát

A magyar finomkerámia- ipar ma is az 1970-es évek technológiájával dolgozik. Ami akkoriban megfelelt a legújabbban az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság is ma már ezen a területen is elavultnak tekinthető. Az energiaválság hatására külföldön sikerült kikísérletezni olyan égetési technológiákat, amelyek a korábban felhasznált energiamennyiségnek a felét igénylik. A hanem kifizetődik is. Japánvásárhelyi porcelángyár és a szegedi Műszaki Kerámia Kiszövetkezet gazdasági vezetői a megmondható, hogy egy-egy ilyen technológia mennyire javíthatná költségeiket, növelhetné esélyeiket az árszempontban. A beruházás ezen a területen is a legnagyobb gondok egyike

A magyar vállalatok áttérését az új, energiatakarékos, korszerű technológiára támogatja. Elkészült már a fejlesztés átfogó koncepciója is. Az előkészítő tárgyalások már megkezdődtek a főleg olasz és nyugatnémet ajánlattevőkkel. Ezek a beruházások nemcsak szükségessé válnak, hanem kifizetődik is. Japánvásárhelyi porcelángyár és a szegedi Műszaki Kerámia Kiszövetkezet gazdasági vezetői a megmondható, hogy egy-egy ilyen technológia mennyire javíthatná költségeiket, növelhetné esélyeiket az árszempontban. A beruházás ezen a területen is a legnagyobb gondok egyike

Szabadidőközpont

Szabadidőközpontot hoznak létre Keszthelyen, a Balaton partján. A Helikon strandtól délre eső kis öblöt a meder kotrásával alkalmassá tették kikötő céljaira, s ez már a vitorlázás, a kajak-kenu sport és az evezés kedvelőinek rendelkezésére áll. Mellette, a megszüntetett lággyár épületeiben hajótárolókat, öltözőket és mosdókat alakítanak ki. A fordulókat már az idén szabadstrand és napozó várja. A továbbiakban sportpályákat építenek, s a városi tanács távolabbi elképzelései között szerepel egy klubház felépítése is tekepályával, társalgóval és könyvtárral. Több keszthelyi vállalat és intézmény, valamint a város lakossága társadalmi munkával segíti a mindenki által felkereshető szabadidőközpont építését (MTI)